

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO-SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj, 01 o K 009451 15 K
Bihać, 19.10.2015. godine

Pravosnažno 10.11.2015. godine.
Presuda na osnovu sporazuma o priznanju
krivnje.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sutkinje Jasminke Karabegović kao predsjednice vijeća, te sudija Kapić Reufa i Hodžić Fikreta kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amira Kudića, postupajući u krivičnom predmetu protiv optuženog Ćoralić Amira, zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ, po optužnici Kantonalnog tužilaštva Bihać broj T01 o KTRZ 0013555 12 od 08.12.2014. godine, nakon razmatranja Sporazuma o priznanju krivice T01 o KTRZ 0013555 12 od 15.10.2015. godine i rasprave za izricanje krivično-pravne sankcije, u prisustvu kantonalnog tužioca Felić Nazifa, optuženog Ćoralić Amira i njegovog branioca Abdagić Omera advokata iz Cazina donio je i javno objavio dana 19.10.2015. godine, slijedeću

P R E S U D U

OPTUŽENI :

ĆORALIĆ AMIRA zv. "Pango" , sin H. i majke H. rođena Lj., rođen 05.07.1968. godine u S., općina C., prebiva u ... na adresi: ..., JMBG: ..., po nacionalnosti ..., državljanin ..., po zanimanju radnik, pismen sa završenom osnovnom školom, oženjen, otac troje djece, srednjeg imovnog stanja, bivšu JNA služio u K. 1988.godine, neosuđivan, nalazi se na slobodi.

K R I V J E

ŠTO JE:

Za vrijeme oružanog sukoba u R BiH između Armije RBiH i tzv. Narodne odbrane Autonomne pokrajine „Zapadna Bosna“, kao pripadnik IV brigade tzv. Narodne odbrane Autonomne pokrajine „Zapadna Bosna“, postupao suprotno Pravilima međunarodnog humanitarnog prava kršeći odredbe člana 3. stav 1. tačka 1. alineja c i člana 27. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12. augusta 1949. godine u vezi sa članom 4. stav 1. i 2. tačka e. Protokola II uz navedenu Konvenciju tako što je:

Dana 13.12.1993. godine zajedno sa K. H., koji je u međuvremenu umro i sada nepravomoćno osuđenim Beganović Redžepom, oko 02,00 sata došao putničkim motornim vozilom marke „renault 9“, pred porodičnu kuću Č. F. u Š., općina C., znajući da je njegov sin Č. E., zv „K.“ bio tada pripadnik 5. Korpusa Armije RBiH, te u namjeri da mu se zbog toga osveti, vodeći sa sobom tada jedanaestogodišnjeg Č. H. iz istog mjesta kako bi pozvao Č. F. da mu ovaj otvori ulazna vrata kuće, pa kada su

Ćoralić Amir i Beganović Redžep ušli u kuću, uz prijetnju upotrebe oružja, iz kuće izveli Č. F. i njegovu tada malodobnu kćerku Č. E. rođena ... 1979.godine te ih zajedno sa Č. H. smjestili u vozilo i dovezli do kuće Č. S., F. brata u istom naselju iz čije su kuće izveli drugu F. kćerku, tada malodobnu Č. M., rođena ...1980.godine te kada su vidjeli da u vozilu nema dovoljno mjesta za sve, iz vozila su izveli F. oduzimajući mu prethodno novčanik i 50,00 DM udarajući ga nogama i šakama po čitavom tijelu dok se za to vrijeme K. H. nalazio u vozilu, a nakon svega, krećući se i prolazeći pored kuće u kojoj je stanovao Č. H. ovoga istjerali iz vozila a malodobne Č. E. i Č. M. odvezli u pravcu naselja T., općina C. te na jednom dijelu puta, u blizini tog naselja, nakon zaustavljanja vozila, Beganović Redžep je izveo malodobnu Č. M. iz vozila nakon čega joj je strgao gornji dio odjeće i poderao dimije u namjeri da sa njom ostvari polni snošaj da bi je u jednom trenutku daljnijeg seksualnog zlostavljanja „spasio“ K. H. a za to vrijeme u vozilu je ostao Ćoralić Amir sa malodobnom Č. E. kojoj je naredio da skinje donji dio svoje odjeće te dok je oštećena plakala i molila da joj to ne čini i dok se nalazila u stanju velikog straha i nemoći, na zadnjem sjedištu vozila je prisilio na seksualni odnos, a nakon svega opisanog, malodobnu Č. E. i Č. M., u toku noći odvezli njihovoj kući u naselje Š., općina C..

Dakle, kao pripadnik Narodne odbrane tzv. Autonomne pokrajine „Zapadna Bosna“, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata u R BiH, nečovječno postupao prema civilnom stanovništvu i silovao jednu malodobnu žensku osobu,

Čime je počinio krivično djelo-ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZSFRJ pa se primjenom istog zakonskog propisa i uz primjenu odredaba člana 41.stav1, 42.tačka 2 i člana 43. stav 1 istog Zakona

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE

Temeljem člana 202. stav 1. ZKP-a FBiH optuženi je dužan snositi troškove krivičnog postupka u iznosu od 1.005,70 KM i troškove paušala u iznosu od 100,00 KM.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo USK Bihać je pod brojem T01 o KTRZ 001355 12 od 08.12.2014. godine podiglo optužnicu protiv Ćoralić Amira stavljajući mu na teret izvršenje krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ.

Navedena optužnica potvrđena je rješenjem ovog suda broj 01 o K 009451 14 Kps od 22.12.2014. godine a optuženi se pred sudijom za prethodno saslušanje izjasnio da nije kriv.

Prije početka zakazanog glavnog pretresa u ovom krivičnom predmetu, u sudski spis je zaprimljen Sporazum o priznanju krivice broj T01 o KTRZ 000013555 12 od 15.10.2015. godine kojeg su dana 15.10.2015. godine zaključili Kantonalni tužilac Felić Nazif i optuženi Ćoralić Amir sa svojim braniocem Abdagić Omerom, advokatom iz Cazina.

Prema navedenom sporazumu optuženi Ćoralić Amir priznao je da je na način i u vrijeme kako je to činjenično opisano u izreci presude počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ.

Navedenim sporazumom stranke i branilac su se sporazumjeli da se optuženom Ćoralić Amiru za navedeno krivično djelo izrekne kazna zatvora u trajanju od /1/jedne godine te da na ime naknade nematerijalne štete zbog izvršenog krivičnog djela, oštećenju A. E. kći F. iz Š., općina C., isplati iznos od 50.000,00 KM (pedeset hiljada konvertibilnih maraka), koji će iznos deponovati na račun Kantonalnog suda Bihać prije zaključivanja Sporazuma.

Prilikom razmatranja Sporazuma o priznanju krivice sud je na ročištu održanom dana 16.10.2015. godine utvrdio da je optuženi Sporazum zaključio dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je upoznat sa svim posljedicama koje proističu iz sporazuma uključujući tu i posljedice vezane za imovinsko - pravni zahtjev kao i troškove krivičnog postupka, da optuženi razumije da se prihvatanjem sporazuma odriče prava na suđenje, da neće moći uložiti žalbu na krivično - pravnu sankciju koja će mu biti izrečena ukoliko sud prihvati sporazum, da je oštećenju data mogućnost da se pred tužiocem izjasni o imovinsko-pravnom zahtjevu te da je predložena krivično pravna sankcija u skladu sa krivičnim zakonom koji je primjenjen u ovoj krivičnoj stvari.

Prilikom razmatranja Sporazuma o priznanju krivice, dokazima priloženim od strane tužioca izvan svake razumne sumnje je utvrđeno da su se u radnjama optuženog na način i u vrijeme kako je to činjenično opisano u izreci presude, kako u objektivnom tako i u subjektivnom smislu stekla sva bitna obilježja krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1 preuzetog KZ SFRJ, za koje je optuženi oglašen krivim.

Krivica optuženog utvrđena je na osnovu njegove izjave u kojoj je u potpunosti priznao sve radnje izvršenja krivičnog djela koje mu se stavljaju na teret. Pored priznanja, krivica optuženog utvrđena je i dokazima koji su priloženi uz podignutu optužnicu a iz kojih proizilazi da je optuženi počinio krivično pravne radnje koje su mu stavljene na teret.

Iz iskaza svjedoka Č. H., Č. R., oštećene A. rođ. Č. E. i T. rođ. Č. M. te iskaza svjedoka Č. F. proizilazi da je optuženi skupa sa K. H. (koji je u međuvremenu umro) i Beganović Redžepom (koji je nepravosnažno osuđen za isti krivično pravni događaj i za isto krivično djelo), dana 13.12.1993. godine iz kuće Č. F. na silu odveo oštećenu A. rođ. Č. E. a iz kuće Č. S. oštećenu T. rođ. Č. M., da su obje oštećene u to vrijeme bile malodobne, da su optuženi i ostala lica iz putničkog vozila potom istjerali oca oštećenih Č. F. a nakon toga i Č. H., da su sa vozilom nastavili vožnju u pravcu T., te su se zaustavili u nenaseljenom dijelu sela C., da je tom prilikom obljubu nad malodobnom oštećenom E. izvršio optuženi Ćoralić Amir dok je Beganović Redžep iz vozila izveo malodobnu M. i nad istom pokušao izvršiti nasilnu obljubu ali da je u tome bio spriječen od strane K. H., da su nakon toga oštećene vratili njihovoj kući. Takođe iz iskaza saslušanih svjedoka proizilazi da su optuženi i Beganović Redžep vršili fizičko zlostavljanje oca oštećenih Č. F., da su ga izudarali drškom od pištolja. Da je nad malodobnom Č. E., u opisanom događaju izvršen čin nasilne obljube utvrđeno je i na osnovu liječničkog izvještaja K. dr. S. a kasnije i njegovim svjedočenjem kao i svjedočenjem M. S. koja je u vrijeme inkriminisanog događaja

radila u Domu zdravlja V. K.. Nadalje, iz iskaza saslušanih svjedoka Č. F., Č. H. , oštećene Č. E., Č. M. i Č. R. također proizilazi da je optuženi skupa sa Beganović Redžepom izvršio i ostale činjenilno pravne radnje opisane u izreci presude.

Krivica optuženog utvrđena je i na osnovu sadržaja zapisnika o prepoznavanju osoba koje prepoznavanje su izvršile oštećene A. E. i T. M. smislu odredbe iz člana 99 stav 3 i 4 ZKP F BiH, na osnovu 5 fotografija muškaraca približno iste starosne dobi i sličnog fizičkog izgleda a kojom prilikom je oštećena Č. E. na fotografiji po rednim brojem 3. (koja fotografija predstavlja umrlog K. H.) prepoznala osobu koja je kritične noći kada se desio događaj za koji je optuženi oglašen krivim, pomogla njenoj sestri M. da se nad njom ne izvrši čin silovanja i da je ta osoba nju nije uspjela spasiti od učinjenja istih radnji koje je nad njom izvršio optuženi Ćoralić Amir, dok je oštećena T. M. također prilikom prepoznavanja prepoznala K. H. kao osobu koja je kritične noći njoj pomogla da se nad njom ne izvrši čin silovanja ali da nije uspio spasiti njenu sestru E. od učinjenja radnje silovanja koju je nad njom izvršio optuženi Ćoralić Amir.

Krivica optuženog proizilazi i iz iskaza svjedoka Z. E. koji je o učinjenim radnjama inkriminisanog krivičnog djela saznao od sada umrlog K. H.. Iz nalaza i mišljenja vještaka neuropsihijatra Okanović dr. Evrese i psihologa Jakovac mr.sci. Ivanke proizilazi da su kod oštećene A. rođ. Č. E. prisutni simptomi posttraumatskog stresnog poremećaja hroničnog tipa što se dovodi u vezu sa traumatičnim doživljajima vezanim za inkriminirano djelo koje se optuženom Ćoralić Amiru stavlja na teret. Traumatski događaj prema mišljenju vještaka predstavlja oblik kombinirane (seksualne) torture koji je uzročno-posljedično u vezi sa nastankom posttraumatskog stresnog poremećaja hroničnog tipa.

Iz iskaza saslušanih svjedoka kao i izjave optuženog na ročištu za razmatranje sporazuma te materijalnih dokaza koje je optužba prikupila tokom istrage (Odluke o proglašenju ratnog stanja i Odluke o ukidanju ratnog stanja) , nesporno je utvrđeno da je optuženi Ćoralić Amir u vrijeme koje mu se stavlja na teret kao učinjenje krivičnog djela bio pripadnik Narodne odbrane tz. Autonomne pokrajine „Zapadna Bosna“, te da je krivično djelo počinio u vrijeme rata u R Bosni i Hercegovini.

Budući da je u toku održavanja ročišta za razmatranje zaključenog Sporazuma o priznanju krivice, vijeće ovog suda utvrdilo da je optuženi potpuno svjesno, sa razumijevanjem, bez ičije prisile, prijetnje, prevare ili obmane dobrovoljno priznao krivicu povodom podignute optužnice i krivičnog djela za koje je optužen, da je vijeće utvrdilo da postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog, te da je oštećenoj pružena mogućnost da se pred tužiocem izjasni o imovinsko pravnom zahtjevu to je u smislu člana 246. stav 5. ZKP-a FBiH vijeće prihvatilo Sporazum o priznanju krivice zaključen između optuženog Ćoralić Amira u prisutnosti njegovog branioca, advokata Abdagić Omera i kantonalog tužioca Felić Nazifa, te je optuženog Ćoralić Amira oglasilo krivim i osudilo na kaznu zatvora u trajanju od jedne /1/ godine kako je to bilo predviđeno i navedenim Sporazumom.

Optuženi se navedenim sporazumom o priznanju krivice obavezao da će oštećenoj A. E. rođ. Č., kćeri F. iz Š., općina C., na ime naknade nematerijalne štete zbog izvršenog krivičnog djela, isplatiti iznos od 50.000,00 KM (pedesethiljada konvertibilnih maraka) a čime se oštećena saglasila prilikom saslušanja u Kantonalnom tužilaštvu USK Bihać na zapisnik broj T01 o KTRZ 0013555 12 od 04.05.2015. godine. Navedeni novčani iznos branilac optuženog je isplatio oštećenoj nakon što je od strane suda

prihvaćen Sporazum o priznanju krivice broj T01 o KTRZ 000013555 12 od 15.10.2015. godine kojeg su 15.10.2015. godine zaključili Kantonalni tužilac Felić Nazif i optuženi Ćoralić Amir sa svojim braniocem Abdagić Omerom, advokatom iz Cazina.

Temeljem člana 202.stav 1. ZKP-a FBiH sud je optuženog obavezao da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 1.005,70 KM i sudskog paušala u iznosu od 100,00 KM.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Vrhovnom sudu FBiH Sarajevo u roku od 15 dana od dana prijema a putem ovog suda. Žalba nije dopuštena zbog odluke o izrečenoj krivično- pravnoj sankciji (član 246. stav 6. tačka c) ZKP-a FBiH.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
Jasminka Karabegović